

2, a, 9. 12, a, 6.

काकतीयरुद्र m. N. pr. eines Fürsten von Nāgapura Verz. d. Oxf. H. 153, b, 30.

काकतुण्ड 1) Halāṅ. 2, 390. ein *अपुण्ड्र* Buṅ. P. 5, 14, 12. — 3) n. Bez. einer Art von Pfeilspitze Çāṅg. Paddh. 80, 64 bei Aufrecht, Halāṅ. Ind. u. Grāy.

काकतुण्डिका = तापिक्क Halāṅ. 2, 48.

काकत्व (von काक) n. der Zustand einer Krähe Kathās. 62, 124.

काकदत्त, परिता Weber, GJOT. 99.

काकन्दि, काकन्दी ist N. pr. einer Stadt; vgl. Uḡgval. zu Uṇḍis. 4, 98.

काकपत्त Krāhenflügel Verz. d. Oxf. H. 98, a, 6.

काकपद् 1) als Figur Varāh. Brh. S. 80, 15. — 4) n. Bez. eines Fundaments von bestimmter Form; s. u. गज 4). — 5) n. Bez. einer best. graphischen Spielerei, bei der ein sich wiederholendes Wort nur ein Mal geschrieben wird, Haeb. Anth. 292.

काकवन्ध्या Verz. d. Oxf. H. 316, b, 15. Nār. zu Gobh. 3, 5.

काकवलि (काक + 1. व) m. eine den Krähen geltende Spende: °दान Verz. d. Oxf. H. 273, b, 25.

काकरक्त (काक + रक्त) n. Krāhenblut Verz. d. Oxf. H. 98, a, 5.

काकरुद्रसंवाद m. eine Unterredung zwischen einer Krähe und Rudra, Titel eines Buches über Omina Verz. d. Oxf. H. 338, a, No. 793.

काकल m. Rabe Çāṅg. im ÇKDr.

काकली 1) काकिलो ऽहं भवान्काकः समानः कालिमावयोः । यतरं का-
वपिप्यति काकलिकिविदः पुनः ॥ Spr. 742. काकिलकाकलीकलकलैः
Sām. D. 238, 3 v. u.

काकवर्ण ein Sohn Çiçunāga's Buṅ. P. 12, 1, 4.

काकवाशिन् adj. kākā krächzend, von der Krähe MBu. 8, 1932, nach der Lesart der ed. Bomb.; काकवान्वयाः st. काकवाशिन्: ed. Calc. — Vgl. काकाकृत्.

काकस्पर्श (1. काक + स्पर्श) m. Bez. einer best. religiösen Cerimonie am 10ten Tage nach einem Todesfalle, das Ausstellen eines Reisklumpens für die Krähen, Haug, Essays 243.

काकद्रुतोर्य n. N. pr. eines Tārtha Verz. d. Oxf. H. 63, b, 37.

काकाकृत् adj. kākā schreiend, von der Krähe MBu. 8, 1932. काकाः कुतो st. काकाकृतो ed. Bomb. — Vgl. काकवाशिन्.

काकान्ति, die Krähe gilt für einäugig (vgl. एकदृग्, काण und R. 2, 96, 54) und schaut demnach mit dem einen Auge nach beiden Seiten hin. वलिनोर्द्विपतेर्मध्ये वाचात्मानं समर्ययन् । द्विधाभावेन वर्तते काकान्ति-
वद्वलितः ॥ Kām. Nirs. 11, 24. अथ वा तैलेनेति काकान्तिवदुभयत्र सं-
वध्यते Kell. zu M. 4, 83. Nlak. zu MBu. 4, 512. Schol. zu Rv. Prāt. 2, 39. °न्यायात् Schol. zu Kāvya. 2, 157. 194. °न्यायेन 3, 180. Weber, GJOT. 90.

काकाण्ड 3) f. ई eine best. Pflanze, = महाश्वेतिष्मती Rāḡan. im ÇKDr. u. dem letzten W.

काकिणि m. (nach den Schol.) = काकिणी Buṅ. P. 11, 23, 20.

काकिणिक adj. = काकिणीक Buṅ. P. 12, 3, 41.

काकिणी Daçak. 183, 1.

काकिनी Spr. 848. — N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 90, a, 7. का-

किनीश्वरयोग 11.

काकुदीक n. Bez. einer best. mythischen Waffe MBu. 3, 3490.

काकिची f. ein best. Fisch, s. u. वलतापिक 2).

काकाच्छ्वास (1. काक + उ) adj. wie eine Krähe athmend: काकाच्छ्वा-
सश्च यो मर्त्यस्तं धीरः परिवर्जयेत् Suçr. 4, 113, 18. so v. a. ausser sich
vor Angst Hariv. 4310.

काकाडुम्बरिका Varāh. Brh. S. 54, 19.

काकाशेष (?) m. patron. (?) des Vibhishana Weber, Rāmāt. Up. 363.

काकसेनि Pañāv. Br. 10, 3, 7. 14, 1, 12.

काकीव 2) Verz. d. Oxf. H. 53, a, 25.

काकीवत् 2) Nodhas Pañāv. Br. 7, 10, 10. Kauravja Ind. St. 3, 439, 2
v. u. — 3) u. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 213, a. Pañāv. Br. 14, 11, 15.

काकीवत्, काकीवता त्रीणि सामानि Ind. St. 3, 202, a.

कागद् (aus dem arab. كغذ) n. Papier Mantrakalpādruma im ÇKDr.

काङ्काप्यन Verz. d. Oxf. H. 310, a, 29. °प्राक्ता गुटिका Çāṅg. Sām. 2, 7, 15.

काङ्क् 1) चकाङ्क् तस्यैव विनिर्गमं पुनर्यथोदयं चन्द्रमसो महोदयः R.
Gorr. 2, 14, 22. काङ्काणो लवणं पुद्गल्य so v. a. ein Verlangen fühlend
mit L. zu kämpfen R. 7, 67, 17.

— परि s. परिकाङ्क्षित.

— प्रlauern auf: यथा मृगपतिर्नित्यं प्रकाङ्क्षति वनौकसः MBu. 12, 1277.

— प्रति vgl. प्रतिकाङ्क्षिन्.

काङ्क्षिन् यो हि कालो व्यतिक्रामेत्पुरुषं कालकाङ्क्षिणम् die Zeit ab-
passend, auf den geeigneten Augenblick wartend Spr. 2368.

काङ्कुल m. Bez. einer best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 202,
a, 3. काङ्कुल v. l.

काच 1) a) काचं तु रूपमात्रेण संमोक्ष्यार्हं शिष्ययथा । कृतरत्नेन मुषितो
दत्त्वा काचं कुवेयसा ॥ Kathās. 71, 232. pl. Glasperlen TBu. 3, 9, 1, 4.
Kāth. 20, 6. — 2) c) Bez. eines Divāḷaka mit einer Halle nach Nor-
den und einer nach Süden Varāh. Brh. S. 33, 40. fg. — 3) adj. die Farbe
von Glas habend Varāh. Brh. S. 66, 5.

काचमल n. die Unreinigkeit, welche das Auge bei der Krankheit काच
ausscheidet, Suçr. 2, 342, 1.

काचमाली f. H. an. 3, 286 vielleicht = काचमल schwarzes Salz.

काचर (von काच) adj. gläsern, glasähnlich; von den Augen der Katze
Kathās. 63, 162. 167.

काचिकृत् m. ein Bereiter von Wohlgerüchen Varāh. Brh. S. 87, 41. —
Vgl. कचकृत्.

काञ्ज, die Stelle lautet: त्रये कठिनकाञ्जं च रामश्चक्रे सकृद्युधैः समाहि-
तः ed. Bomb.; der Schol. erklärt: कठिनं खनित्रं काञ्जं पेटकं द्वंद्व एकव-
द्भावः । कठिनकं खनित्रं घात्रं अत्रचर्मपिनद्वं पेटकमित्यन्ये.

1. काञ्चन 1) सर्वे गुणाः काञ्चनमाश्रयन्ति Gold so v. a. Geld Spr. 2447.

2. काञ्चन 2) a) eine best. essbare Pflanze: कलम्बो काञ्चनं नाथ्यात्
Hariv. 7844. अलाचुं काञ्चनीं दद्यात् die neuere Ausg. — b) N. pr. eines
Purodhas R. 7, 108, s. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 139, b, No. 279.
— c) (sc. संधि, Bez. eines Bündnisses, welches das ganze Leben hin-
durch währt, gleichen Zwecken dient und weder im Unglück noch im
Glück und überhaupt bei keiner Veranlassung gebrochen wird, Spr. 4880.
fg. Hir. 133, 3. Vgl. °संधि.